

مقایسه رژیم کمoterاپی تاکسول - کربوپلاتین با رژیم سیس پلاتین - سیکلوفسفامید در سرطان اپی تیال تخدمان بعد از جراحی اپتیمال

چکیده

زمینه و هدف: دستیابی به یک رژیم درمانی مناسب در سرطان اپی تیال تخدمان بهمنظور بهبود بقای عمر، یکی از اهداف مهم در انکولوژی زنان محسوب می‌شود. هر چند قدم اول درمان در سرطانهای تخدمان جراحی اپتیمال می‌باشد، بسیاری از بیماران نیاز به کمoterاپی دارند. با توجه به تغییر رژیم درمانی از (CP) (cisplatin+ carboplatin (TC) به taxol+ cyclophosphamide قبلی، این مطالعه بهمنظور مقایسه این دو رژیم درمانی انجام شده است.

روش بررسی: این مطالعه بهصورت Historical cohort روی ۷۰ بیمار مبتلا به سرطان اپی تیال تخدمان مراجعه‌کننده به بیمارستان ولیعصر بین سال‌های ۱۳۷۶-۱۳۸۳ که پس از عمل جراحی کامل، تحت کمoterاپی قرار گرفته‌اند، انجام شده است.

یافته‌ها: در گروه CP، عوارض گوارشی و مخاطی به طور معنی‌داری نسبت به گروه TC پایین‌تر بود. همچنین در گروه TC رابطه معنی‌داری بین کاهش CA₁₂₅ و مدت زمان فروکش بیماری (remission) وجود نداشت اما در گروه CP با منفی شدن CA₁₂₅ در زیر سه سیکل کمoterاپی مدت زمانی که بیمار در remission بسر می‌برد طولانی‌تر شده بود ($P=0.02$). مدت زمان عاری از تومور در گروه CP طولانی‌تر بود ($P<0.05$). بقاء کلی در دو گروه تفاوت معنی‌داری نداشت.

نتیجه‌گیری: با توجه به مزایا و نیز مقرن به صرفه بودن رژیم کمoterاپی سیس پلاتین، سیکلوفسفامید به نظر می‌رسد استفاده از این رژیم در بیماران با جراحی اپتیمال می‌تواند با رژیم تاکسول، کربوپلاتین برابری کند. بررسی این موضوع بهصورت وسیع‌تر توصیه می‌شود.

کلمات کلیدی: کمoterاپی، سرطان اپی تیال تخدمان، جراحی اپتیمال، بقاء.

میترا مدرس گیلانی*

اعظم السادات موسوی^۱

میترا محمدی فرد^۲

نادره بهتاش^۱

فاطمه قائم مقامی^۱

فاطمه سلطانپور^۲

۱. گروه زنان و مامایی، بخش انکولوژی زنان

۲. دستیار زنان و مامایی

۳. محقق مرکز توسعه پژوهش بیمارستان امام

حسینی

دانشگاه علوم پزشکی تهران

*نرسنده مسئول

نشانی: تهران، انتهای بلوار کشاورز، مجتمع بیمارستانی
امام خمینی (ره)، بیمارستان ولیعصر، بخش زنان

تلفن تماس: ۶۶۹۳۷۶۶

پست الکترونیک:

dr_mitra_modares_g@sina.tums.ac.ir

مقدمه

به علتی کموترابی دریافت داشته بودند از مطالعه حذف شدند. دوز داروی مورد استفاده در رژیم تاکسول + کربوپلاتینوم عبارت بود از: carboplatinum(GFR+۲۵)× AUC^{۱۷۵ mg/m^۳) + taxol(۷۵ mg/m^۳) سیس پلاتین + سیکلوفسفامید عبارت بودند از: Cisplatin(۷۵ mg/m^۳) + cyclophosphamide(۷۵ mg/m^۳). چك لیستی مشتمل بر خصوصیات دموگرافیک، ویژگی های بیماری، درمان، عوارض و پی گیری بیماران تنظیم و در مورد هر یک از بیماران تکمیل شد. جهت پی گیری، علاوه بر پرونده ها، از پی گیری تلفنی نیز استفاده شد. اطلاعات پس از جمع آوری وارد نرم افزار SPSS شد و ضمن بررسی ارتباط فاکتورهای متفاوت، بقاء با استفاده از روش Kaplan – Miere محاسبه و آنالیز گردید. ضمناً "اطلاعات بیماران محترمانه بوده و نتایج بدون ذکر نام منتشر شده است.}

یافته ها

مجموعاً ۷۰ بیمار که تحت دو رژیم درمانی کموترابی یعنی رژیم سیس پلاتین + سیکلوفسفامید (۳۰ نفر) و یا تاکسول + کربوپلاتین (۴۰ نفر) قرار گرفته بودند بررسی شدند. بیماران مورد مطالعه از نظر سن، پاریتی، تظاهرات اولیه، پاتولوژی، grade stage و میانگین سنی مشابه بودند و از نظر آماری تفاوتی با یکدیگر نداشتند (جدول شماره ۱). در گروه TP ۸۶٪ از بیماران و در گروه درمانی CP، ۶۰٪ عوارض گوارشی داشتند. (P=۰/۰۱). شیوع عوارض مخاطی نیز به ترتیب ۴۶٪ و ۱۵٪ بود که در واقع در رژیم CP شیوع این عوارض تقریباً یک سوم شیوع آن در رژیم TP بوده است (P=۰/۰۰۴). عوارض نوروپاتی کمترین شیوع را در هر دو گروه تحت مطالعه داشت و در گروه های درمانی CP و TP به ترتیب ۱۳/۳٪ و ۲/۵٪ از بیماران واجد این عوارض بودند (جدول شماره ۲). از بیماران نیاز به کموترابی مجدد پیدا کردند. شیوع نیاز به کموترابی مجدد در گروه TP اندکی بیشتر از گروه CP بود که به ترتیب ۷۲٪ در مقابل ۷۵٪ بود. شیوع منفی شدن CA125 در کمتر و یا مساوی سه سیکل در گروه TP و CP به ترتیب ۵۷٪ در مقابل ۷۳٪ بود (P=۰/۱۶). در بیماران دریافت کننده کموترابی در گروه TC رابطه معنی داری بین کاهش CA₁₂₅ و مدت زمان remission وجود نداشت اما در گروه CP با منفی شدن CA₁₂₅ در زیر سه سیکل کموترابی مدت زمانی که بیمار در remission بسر می برد طولانی شده بود

سرطان تخدمان از شایع ترین علل مرگ به علت بد خیمی در زنان می باشد. میزان ریسک در هنگام تولد برای داشتن سرطان تخدمان در طول زندگی نزدیک به ۱/۵ درصد می باشد و احتمال مرگ به علت سرطان تخدمان در طول زندگی یک خانم در حدود ۱٪ است. در حدود ۹۰٪ سرطان های تخدمان از منشاء ابی تلیوم سلومیک بوده که براساس تقسیم بندی پاتولوژیک ۷۵٪/۸۰٪ موارد آن بافت سروز و ۱۰٪ موارد اندومتروئید و موسینوس می باشد. گروه با شیوع کمتر شامل Clear cell و Brenner اندifferentiated هر کدام حدوداً کمتر از ۱ درصد را شامل می شوند.^۲ درمان اولیه و اصلی در سرطان تخدمان درمان جراحی است که در آن خود ضایعه سرطانی و در صورت امکان تمام نواحی متاستاتیک برداشته می شود. در بررسی های انجام شده دیده شده بود که بیمارانی که حداقل اندازه ضایعه باقیمانده کمتر یا مساوی ۵ mm بوده بقای عمر بالاتری داشته اند^۳ با توجه به اینکه در بسیاری از موارد بیماری در stage های بالا تشخیص داده می شود بسیاری از بیماران بعد از جراحی نیاز به کمoterابی خواهند داشت. رژیم کمoterابی ترکیبی در بیماران سرطان ابی تلیال تخدمان نسبت به رژیم تک داروئی مزیت دارد.^۴ رژیم های کمoterابی حاوی Cisplatin مفیدتر از رژیم حاوی عوامل آلکیلان و یا رژیم ترکیبی است که قادر سیس پلاتین باشد.^۵ هر چند رژیم TC (تاکسول، کربوپلاتین) به عنوان رژیم اصلی درمان در بیماران سرطان ابی تلیال شناخته شده است^۶ با این حال به نظر می رسد که این رژیم در بیماران Optimal debulking نسبت به رژیم CP مزیت چندانی نداشته است^۷ همچنین مساله مقرن به صرفه بودن رژیم کمoterابی CP ما را بر آن داشت تا در این مطالعه به مقایسه این دو رژیم درمانی در فاصله زمانی سالهای ۱۳۷۶-۸۳ در بیمارستان ولیعصر پیردازیم.

روش بررسی

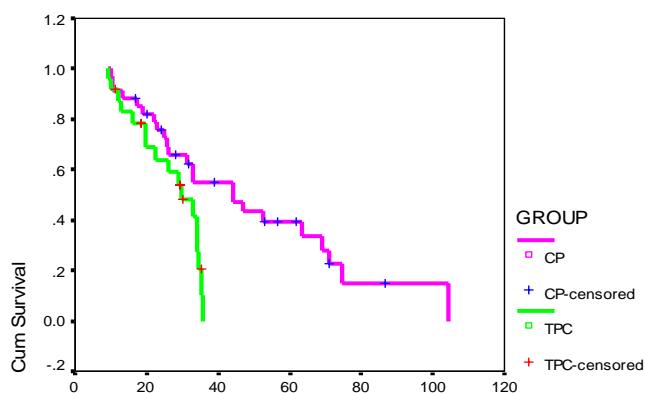
در این مطالعه که به صورت Historical cohort انجام شد بیماران مبتلا به سرطان ابی تلیال که در فاصله سالهای ۱۳۷۶-۸۳ در بیمارستان ولیعصر و توسط تیم جراحی انتکولوژی زنان این بیمارستان تحت Optimal debulking قرار گرفته بودند مورد بررسی قرار گرفت. بیمارانی که در مراکز دیگر تحت عمل جراحی قرار گرفته بودند و یا

جدول-۲: مقایسه شیوه عوارض در دو رژیم کمoterاپی مورد مطالعه

P	CP			TP			عارض جانبی
	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	
.۱۰۱۵	۶۰	۲۴	۸۶/۷	۲۶	۵۵۹/۲۱۰	۳۵۶±۵۲/۴	گوارشی
.۰/۱۳۴	۶۷/۵	۲۷	۸۳/۳	۲۵	۵۵۹/۲۱۰	روز بود	هماتولوژیک
.۰/۹۴۳	۶۲/۵	۲۵	۶۳/۳	۱۹	۵۵۹/۲۱۰	(P=۰/۰۰۲)	پوستی
.۰/۰۰۴	۱۵	۶	۴۶/۷	۱۴	۵۵۹/۲۱۰	(P=۰/۰۰۲)	مخاطی
.۰/۰۸۲	۲/۵	۱	۱۳/۳	۴	۵۵۹/۲۱۰	(CI ۹۵%: ۳۸/۲-۶۱/۷)	نوروپاتی
.۰/۱۳۰	۱۵	۶	۳۰	۹	۵۵۹/۲۱۰	(CI ۹۵%: ۲۲/۸-۳۰/۶)	اختلال تست‌های کبدی

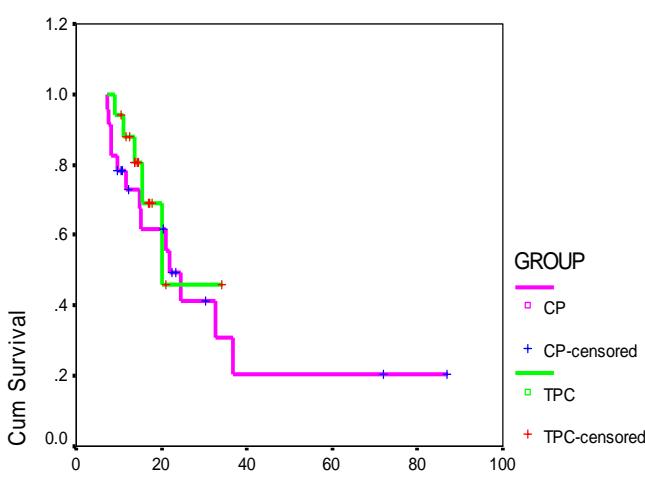
TP). میانگین روزهای عاری از تومور در گروه درمانی معادل $۳۵۶\pm ۵۲/۴$ روز و در گروه CP معادل $۵۵۹/۲\pm ۱۰۰$ روز بود (P=۰/۰۰۲). همچنین متوسط زمان طی شده از اتمام کمoterاپی تا عود برای بیمارانی که در رژیم تاکسول+کربوپلاتین قرارداشتند ۲۶/۷۳ ماه بود (نmodar شماره ۱). در مورد گروه CP متوسط زمان عاری از بیماری CP مدت زمان عاری از همانطور که ملاحظه می‌شود در گروه درمانی CP مدت زمان عاری از تومور طولانی‌تر از گروه TP بوده است (P=۰/۰۲). در مورد فاصله اتمام کمoterاپی تا آخرین ویزیت از نظر بقاء و مرگ، متوسط میزان بقاء برای بیمارانی که تحت رژیم درمانی تاکسول+کربوپلاتین قرار گرفتهند $۳۱/۷۸$ ماه بود (CI ۹۵%: ۲۸/۴۷-۳۵/۱۰) و در مورد رژیم CP به‌طور متوسط بیماران به مدت $۶۶/۳۸$ ماه زنده بودند (CI ۹۵%: ۵۱/۶۸-۸۱/۰۷). کلی متوسط سوروایوال در گروه TP ۲۴/۵ ماه و در گروه CP ۳۳/۷ ماه بود. (نmodar شماره ۲).

Survival Functions

نمودار-۱: منحنی سوروایوال بر اساس اتمام کمoterاپی تا آخرین ویزیت

Survival Functions

نمودار-۲: منحنی سوروایوال بر اساس فاصله عود تا آخرین ویزیت

جدول-۱: مقایسه ویژگیهای اولیه بیماران در دو گروه شیمی درمانی

TC	CP		میانگین سنی (شیوع) Stage
	n=۳۰	n=۴۰	
۴۳/۸	۵۰/۹۵		۱
۹	۵		۲
۱۶	۲۵		۳
۱	۱		۴
(شیوع) Grade			
۱۳	۲۱		۱
۱۶	۱۳		۲
۱	۶		۳
پاتولوژی (شیوع)			
۲۲	۳۰		سروز
۳	۶		موسینوس
۵	۴		اندومتروئید
۵/۴۷	۵/۲۳		کمoterاپی (متسطسیکل)
پاریتی (میانگین)			
۱۰	۱۲		

بحث

لکوپنی شدید بود اما متساقنه به علت عدم امکان دسترسی به آزمایشات اولیه بیمار امکان بررسی وجود نداشت. تظاهر نورولوژیک در دو گروه به صورت شکایت بیمار از پارستزی بوده است که مانند سایر مطالعات در دو گروه تفاوت معنی دار نداشت. رژیم CP در این مطالعه منجر به افزایش مدت زمان عاری از بیماری گردیده بود و این زمان در منحنی کاپلان مایر به طور واضح نمایان است، همینطور هزینه پائین تر این رژیم کموترابی نسبت به رژیم TC و مدت زمان admission کوتاه تر، و دسترسی بیمارستانی به فرآورده دارویی از مزایای رژیم درمانی سیس پلاتین به علاوه سیکلوفسفامید محسوب می شود. در این مطالعه بیمارانی که تحت رژیم درمانی CP قرار گرفته بودند در کلیه نتایج مورد بودند و در بعضی موارد بر آن ارجح حداقل با رژیم TP مساوی بودند و در بقاء مواد بروآورده این هزینه کمتر و دستیابی و تجویز راحت تر رژیم CP به همراه این یافته ها لزوم تأمل بیشتری را در مورد جایگزینی رژیم TP به جای CP متنذکر می شود. از سوی دیگر این تفاوت می تواند تا حدودی به علت اثر و فواید کمتر رژیم TP مورد استفاده در بیمارستانهای ما باشد چرا که مقادیر بقاء از مقادیر مورد انتظار برای این رژیم درمانی طبق رفائلس های خارجی مستقل، از مقایسه آن با رژیم CP کمتر بود. بررسی تاثیرات این رژیم در ابعاد وسیع تر نیز ضروری به نظر می رسد.

سپاسگزاری:

نگارندگان این مقاله مراتب تشکر و قدردانی خود را نسبت به سرکار خانم دکتر شریعت اعلام می دارند.

چهارمین علت مرگ ناشی از سرطان در زنان در ایالات متحده مربوط به سرطان تخمدان است.^۱ بیشتر بیماران در هنگام تشخیص دچار پیشرفت تومور شده اند. یکی از پایه های اصلی درمان در مراحل پیشرفت کموترابی است. تا چند سال پیش رژیم کموترابی سیس پلاتین + سیکلوفسفامید بهترین درمان برای این سرطان بود. نتایج حاصل از این مطالعه نشان داد علی رغم استاندارد بودن رژیم تاکسول + کربوپلاتین، هنوز استفاده از رژیم CP در بیماران سرطان تخمدان یک جایگزین مناسب می باشد. با توجه به اینکه اصل اولیه درمان در سرطان تخمدان optimal Cytoreductive Surgery است. در جراحی سرطان تخمدان تفاوت واضحی در دو گروه مشاهده نمی شود. هر چند در مطالعه GOG رژیم تاکسول سیس پلاتین به عنوان موثر ترین رژیم درمانی معرفی گردیده بود.^۱ اما در مطالعه دیگری^۲ نشان داده شد که در بیماران Optimal debulking رژیم TC در مقایسه با رژیم CP بقای عمر بهتری ندارد. در بررسی های انجام شده کاربوبلاستینوم از نظر عوارض گوارشی شیوع پائین تری نسبت به cisplatin داشته است.^{۴-۶} با این حال در این مطالعه عوارض گوارشی در رژیم ترکیبی TC نسبت به رژیم CP بیشتر بود که شاید اثر تاکسول عوارض کموترابی را تشدید نموده است. کاربوبلاستینوم با درصد بالاتری از سرکوب مغز استخوان همراه بوده است اما در بررسی انجام شده، بین عوارض هماتولوژیک تفاوت معنی داری وجود نداشت. در بیماران TC شکایت از ضایعات و اولسرهای دهانی زیاد تر بوده است که شاید علت آن

References

1. McGuire WP, Hoskins WJ, Brady MF, Kucera PR, Partridge EE, Look KY, et al. Cyclophosphamide and cisplatin compared with paclitaxel and cisplatin in patients with stage III and stage IV ovarian cancer. *N Engl J Med* 1996; 334:1-6
2. Scully RE, Young RH, Clement PB. Tumors of the ovary, maldeveloped gonads, fallopian tube, and broad ligament. In: Atlas of tumor pathology, fascicle 23, 3rd series. Washington DC: Armed Forces Institute of Pathology: 1998: 1-168.
3. Muggia FM, Braly PS, Brady MF, Sutton G, Niemann TH, Lentz SL, et al. Phase III randomized study of cisplatin versus paclitaxel versus cisplatin and paclitaxel in patients with suboptimal stage III or IV ovarian cancer: a gynecologic oncology group study. *J Clin Oncol* 2000; 18: 106-15.
4. Swenerton K, Jeffery J, Stauart G, Roy M, Krepart G, Carnichae J, et al. Cisplatin-Cyclophosphamide versus. Carboplatin-Cyclophosphamide in advanced ovarian cancer, a randomized phase III study of the National Cancer Institute of Canada Clinical trials Group. *J Clinical Oncol* 1992; 10: 718-26.
5. Ozols RF, Bundy BN, Fowler J, Clarke-Pearson D, Mannel R, Hartenbach EM, et al. Randomized phase III study of cisplatin/paclitaxel versus carboplatin/paclitaxel in optimal stage III epithelial ovarian cancer: a Gynecologic Oncology Group trial (GOG 158). *Proceedings of the American Society of Clinical Oncology* 1999; 35: i 373 (Abstract).
6. Roovers JP, Sijmons EA, van Leeuwen JH, Mol BW, Witteveen PO, Slee PH, et al. Is platinum-based chemotherapy with paclitaxel effective in optimally debulked patients with advanced ovarian cancer? *Eur J of Obstet and Gynecol* 2001; 97: 80-4.
7. Neijt JP, ten Bokkel Huinink WW, van der Burg ME, van Oosterom AT, Vriesendorp R, Kooyman CD, et al. Randomised trial comparing two combination chemotherapy regimens (Hexa-CAF vs CHAP-5) in advanced ovarian carcinoma. *Lancet* 1984; 2: 594-600.
8. Omura G, Blessing Ja, Ehlerich CE, Neijt JP, George M, Guasta Ua JP, et al. Carooplatin in combination therapy for ovarian cancer. *Cancer Treat Rev* 1988; 15: 9-15.
9. Thope C, Kaern J, Vergote I, Hagen B, Rosenberg P, Bertleszen K, et al. Randomized trials of adjuvant carboplatin versus no treatment in stage I high-risk ovarian cancer patient by the Nordic ovarian cancer study group (NOCOVA). *Proceedings of the American Society of Clinical Oncology* 1997; 3: 260-70.
10. Bolis G, Colombo N, Pecorelli S, Torri V, Marsoni S, Bonazzi C, et al. Adjuvant treatment for early epithelial ovarian cancer: results of two randomised clinical trials comparing cisplatin to no further treatment or chromic phosphate (32P). *Ann Oncol* 1995; 6: 887-93.

Cisplatin, Cyclophosphamide versus Taxol, Carboplatin in Epithelial Ovarian Carcinoma: a clinical trial

Modarres M.^{1*}

Mosavi A.¹

Mohammadifar M.²

Behtash N.¹

Ghaemmaghami F.¹

Soltanpour F.³

1- Department of Obstetrics & Gynecology, Devision of Gynecology Oncology

2- Department of Obstetrics & Gynecology

3- Researcher, Research

Development Center of Imam Hospital

Tehran University of Medical Sciences

Abstract

Background: Access to a safe and efficient chemotherapy regimen for improving the survival and live quality is a goal in ovarian carcinoma. Despite surgery is the base treatment of ovarian cancer, but in most patients chemotherapy is used due to progression of their disease. This study designed to compare two important chemotherapy regimens.

Methods: This historical cohort study compared two chemotherapy regimen; cisplatin ($75\text{mg}/\text{m}^2$)+ cyclophosphamide ($750\text{mg}/\text{m}^2$), versus taxol ($175\text{mg}/\text{m}^2$)+ carboplatinum (GFR+25) \times AUC; between 1998-2005 in valiasr hospital. In this study toxicities of two regimes were compared. The survival function in these two groups were analysed with Kaplan-Meire curve.

Results: Gastrointestinal and mucosal toxicity were significantly higher in CP group compared TC group ($p=0.02$). Also there were no significant relation between decrease of serum CA125 and patient remission length in CP group but in other group with decrease of CA125 in lower than three cycle we had an increase in patient remission period. ($P=0.02$). Disease free interval in cisplatin group was longer versus taxol group ($p<0.05$), there was no significant difference in overall survival in two group.

Conclusion: This study revealed that cisplatin plus cyclophosphamide regimen can yet be used as a chemotherapy treatment in ovarian cancer. In this study there was no significant benefit in taxol regimen compared CP. In the adjuvant therapy of epithelial ovarian carcinoma.

Keywords: chemotherapy, survival, ovarian epithelial cancer, optimal debulking surgery.

* Corresponding author
 Department of Obstetrics &
 Gynecology, Valiasr Hospital,
 Keshavarz Blvd. Tehran
 Tel: +98-21-66937766
 Email:
 dr_mitra_modares_g@sina.tums.ac.ir